

af bemeldte Lovgivning for Kongeriget. Da Ministeriet maatte erkjende, at den nævnte Lovgivning i flere Punkter trængte til en Reform, men Udarbejdelsen af en heel ny Fallitlovgivning, der ikke kunde undgaae væsentlig at gribe ind i andre Dele af den gjældende Ret, vilde, navnlig paa Grund deraf, være et saare vidt-løstigt Arbejde, saa at Tilvebringelsen af de fornødne Forarbejder kunde ventes at medtage flere Aar, fandt Ministeriet det hensigtsmæssigt idetmindste foreløbigt at indskrænke sig til at søge de meest fremtrædende Mangler ved vor nu gjældende Fallitlovgivning afhjulpne ved et særligt Lovudkast. Efterat man derefter havde givet Grosserer societetets Komitee Leilighed til at udtale sig om de Hovedpunkter, der antoges fortrinnsvis at burde komme i Betragtning ved en saadan Revision af Fallitlovgivningen, og modtaget en saadan Udtalelse fra Komiteen i Skrivelse af 20de Juni s. A., hvoraf en Extract findes trykt blandt Bilagene til nærværende Udkast, blev under 6te Juli næstefter en Kommission nedsat til at afgive en Betænkning om, hvorledes de meest fremtrædende Mangler ved den i Kongeriget gjældende Fallitlovgivning kunde afhjælpes, og efterat Kommissionen dernæst under 16de Mai d. A. havde afgivet den saaledes forlangte Betænkning, har saavel Landsover samt Hof- og Stadsretten og sammes Skistekommission, som Landsoverretten i Viborg, og Grosserer societetets Komitee efter Ministeriets Opfordring yttret sig over Sagen. Samtlige disse Afstykker medfølge trykte som Bilag.

Som det af den afgivne Betænkning vil erfares, har Kommissionen, ligesom det iøvrigt ikke var den overdraget at udarbejde en fuldstændig ny Fallitlov, heller ikke antaget, at der er nogen væsentlig Trang til en saadan. Kommissionen har vel anerkjendt, at det vilde være nyttigt og ønskeligt at have Bestemmelserne om denne vigtige Gjenstand samlede i vor Lovgivning, men den har dog troet, at den danske Fallitlovgivning, uagtet den kan trænge til flere Forbedringer, dog i det Hele er bygget paa retfærdige og rigtige Grundfæstninger og ikke lægger Hindringer i Veien for en tilfredsstillende Behandling af Fallitboer, og at de Klager, som desuagtet have

lydt ogsaa heri Landet over denne Lovgivning, i det Væsentlige grunde sig i saadanne Omstændigheder, som det ikke staaer i Lovgivningens Magt at fjerne.

Denne Kommissionens Anskuelse maa Ministeriet i det Hele tiltræde, og da derhos det Maal, som vistnok i og for sig maa erkjendes for ønskeligt, nemlig Ensartethed i Lovgivningen om denne Gjenstand i hele Monarkiet, formentlig ogsaa befordres, naar de meest fremtrædende Mangler i Kongerigets Fallitlovgivning afhjælpes, har man troet at kunne holde sig til det i Kommissionens Betænkning givne Grundlag, og, efterat samtlige heri fremsatte Forslag tilligemed de derved fra andre Sider fremsatte Bemærkninger have været tagne under omhyggelig Overveelse, har man udarbejdet det foranstaaende Lovforslag, hvis enkelte Styr man nu skal ledsage med følgende Bemærkninger.

Ad § 1.

Denne § er affattet i Overensstemmelse med Kommissionens første Indstillingspunkt, idet man i Henhold til hvad der af Landsover samt Hof- og Stadsretten i saa Henseende er bemærket, har foretaget en Redaktionsforandring, hvorved den af samme paa-pegede Unøagtighed formentlig er undgaaet. Den i Paragrafens første Punktum indeholdte Bestemmelse er uden Tvivl stemmende med den gjældende Ret, men da der dog har været opkastet Tvivl om dette Punkt, har man anseet det rettest at optage en udtrykkelig Tilfjendegivelse herom.

Ad § 2.

Uagtet man, efter hvad der er anført af Landsover samt Hof- og Stadsretten og sammes Skistekommission, ikke kan ansee de i Kommissionens andet Indstillingspunkt optagne Bestemmelser for paatrængende nødvendige, har man dog, med Hensyn til at der kunde indtræde Forhold, hvor saadanne Bestemmelser maatte være ønskelige, anset det rettest i nærværende § at optage det Væsentligste af Kommissionens ovennævnte Indstilling, idet man dog, i Henhold til hvad derom fra flere Sider